

[Iver Poulsen.]

for øjeblikket et forslag under udarbejdelse, og vore undersøgelser viser, at en sådan folkepension vil blive billigere for den enkelte end den folkepensionsordning, vi har i dag, hvilket vil sige, at man kan få en større folkepension for det samme folkepensionsbidrag, som i dag betales over skatterne. Der kan da ikke være noget reaktionært i, at man tilbyder befolkningen en folkepensionsordning, som er billigere end den, vi har i dag, og som er bedre, fordi denne pension kommer ind ad døren af sig selv som noget ganske selvfølgeligt. Vi skal have et folkeforsikringsinstitut, hvor pengene anbringes, så man ikke kan bruge folkepensionen i det billige stemmekøb, som vi har oplevet det nu forud for dette valg. En ældre medborger, folkepensionist, følte sig meget trykket over det, der skete, og jeg gav ham fuldstændig ret i, at en sådan auktion, som man holdt forud for valget om folkepensionisternes stemmer, ikke var menneskeværddig.

Vi agter at fremsætte vore forskellige forslag her i det høje ting. Vi vil som nævnt fremsætte forslag om en ændring i valglovens spærreregulering, og vi vil fremsætte et lovforslag om at overføre folkepensionen fra forsørgelsesprincippet til forsikringsprincippet.

Endelig agter vi at fremsætte et lovforslag om forbud mod faglige organisationers tilskud til politiske partier og til politiske partiers valgarbejde — altså faglige organisationer, hvori medlemskabet er fagligt betinget og fagligt bestemt, ikke politisk bestemt. Det kan ikke være rigtigt, at man gennem et fagligt bestemt kontingent skal yde økonomisk bidrag til politiske partier, som man ikke sympatiserer med eller endog i mange tilfælde er modstander af.

Hans Schmidt: Jeg skal indskrænke mit indlæg i denne debat om valgets resultat og foreteelser til nogle bemærkninger om slesvigske partis parlamentariske stilling i det nyvalgte folketing. Den sælsomme balance mellem flere tænkelige eller teoretisk mulige konstellationer partierne imellem, som dette valg har fremkaldt her i det høje ting, foranledigede den altid vågne presse til at spørge mig om min stilling i denne specielle situation. Det var altså før dannelsen af den nye høje regering; men derved er der ikke sket nogen forandring, hvad min principielle

stilling angår — den gælder i alle tilfælde, uanset partifarve.

Uden at ville gøre den til mere, end den er, vil det dog være rigtigt — og måske også formålstjenligt — på forhånd at klargøre min holdning i en situation, hvor min stemme rent talmæssigt kunne blive afgørende for en regerings beståen eller fald. Jeg kunne sådan set nøjes med at sige, at min holdning vil være den samme, som jeg har indtaget fra første færd i sådanne mere tilfældige situationer her i tinget, og som bunder i min opfattelse af min specielle situation, gående ud på, at jeg hverken skal støtte eller styrtse Danmarks regering.

Da jeg imidlertid i pressereferater har set den forkerte opfattelse af min holdning gjort gældende, at jeg principielt ikke tager stilling i indenrigspolitiske spørgsmål, vil jeg gerne begrunde min stilling nærmere. Uden at kunne vide noget om den nu opståede og meget nøje afbalancerede situation har jeg allerede på møderne forud for valget redet for min stilling i så henseende.

Anledningen dertil var det forhold, at der i min første periode her i det høje ting, hvor regeringen jo var en afgjort mindretalsregering, tre gange var optræk til, at min stemme kunne blive afgørende for en ministerstorms forløb. Det var sønderjyske kolleger, der gjorde mig opmærksom på situationen, og jeg vil gerne her indskyde en tak for dette samarbejde, som bevarede mig for uforvarende at begå noget, som jeg ville have anset for en fejl.

Jeg undlod at stemme ud fra den anskuelse og ud fra den faste indstilling, at vi tysksindede nordlesvigere må indtage en formidlende holdning mellem dansk og tysk, at vi må udøve en formidlende funktion mellem det danske og det tyske folk, mellem Danmark og Tyskland. Dette sidste forhold er nu senest udvidet til at gælde f. eks. for forholdet mellem EWG og EFTA. Dertil må jeg så føje det afgørende, at denne formidlende holdning efter min forståelse af situationen ikke kan forenes med en deltagelse i kampen om magten i staten, endsiige en tagen parti i denne kamp. Det er to forhold, som ikke kan forenes, og en tilsidesættelse heraf ville medføre vor egen opløsning både ude og hjemme.

Der er dog et forhold i forbindelse med